

Improvisatietheater, da's spelen zonder dat je op voorhand weet wat er zal gespeeld worden: er is geen script, niets ligt vast. Is dat niet ontzettend moeilijk?

Dat lijkt misschien wel zo, maar dat valt goed mee: eens je bepaalde technieken onder de knie hebt, kun je snel een scène uit je mouw schudden. Zo werken we aan associatievermogen, verhaalbouw, personages,... Bovendien wordt er ook in bepaalde formats gespeeld, die houvast geven. Je staat ook niet alleen op het podium, waardoor je ook impulsen van tegenspelers krijgt. Uit dat samenspel, uit het aanvaarden van een spelsituatie en daarop samen verder bouwen, ontstaan verhalen die je in je eentje niet bedacht krijgt. Dat blijft voor mij één van de mooiste aspecten van improvisatietheater: het is altijd verrassend! Voor het publiek, voor je tegenspeler en zeker ook voor jezelf.

Improviseren valt dus te leren! Maar het blijft voor veel mensen wel eng... Hoe speel je daar in de cursus op in?

Het is belangrijk dat je leert vertrouwen op je impulsen, vertrouwen dat er wel iets zal komen. Dat vertrouwen komt er natuurlijk niet zomaar, daar werken we samen aan. Het is voor veel mensen al heftig om voor een groep te staan, of zomaar iets te verzinnen. Veiligheid staat dan ook centraal: we werken stap voor stap, je wordt dus niet zomaar voor de leeuwen gegooid. Elke les staat een bepaalde vaardigheid centraal, die samen geoefend wordt. Het even niet meer weten, of ronduit op je bek gaan hoort er gewoon bij. En dan ontdek je dat ook uit dat niet-weten, of dat uit iets wat op het eerste zicht op falen lijkt, ook weer interessante dingen ontstaan!

Klopt het dat improvisatietheater vooral grappig moet zijn?

Neen. Dat is een hardnekkig vooroordeel – het hoeft niet grappig te zijn, het moet vooral interessant zijn. Door de formats die gespeeld worden, ontstaan er vanzelf vaak grappige situaties, maar daar ligt de focus niet op. Ik speel zelf bij een gezelschap, de Lunatics, waar improcomedy gebracht wordt, en waar humor inderdaad voorop staat. Maar improvisatietheater is zoveel meer dan dat: het gaat om samen verhalen vertellen, jezelf en je publiek verrassen. Tijdens de reeks proberen we verschillende zaken uit, waardoor er zowel grappige als ontroerende scènes kunnen ontstaan.

Wat vind je zelf zo fijn aan improvisatietheater?

Spelplezier! Er zijn weinig contexten waarin speelsheid zo belangrijk is. Het kind in jezelf naar boven halen, zonder dat het kinderachtig wordt: op een onbevangen manier in situaties duiken, 'ja' zeggen op wat zich aandient en je gewoon amuseren. Ik vind ook de variatie heel fijn: nu eens een absurd personage spelen, dan weer een emotionele scène brengen. Improvisatietheater zorgt er ook voor dat je heel erg in het 'hier en nu' moet zijn: verder bouwen op wat je aangereikt krijgt, uit je hoofd blijven, reageren op je impulsen en vertrouwen op je associatievermogen. Niet twijfelen, gewoon gaan: wat je zelf misschien een idioot idee vindt, kan leiden tot een topscène.

Moet je ervaring hebben om mee te doen aan de reeks?

Absoluut niet. Improvisatietheater is ook echt iets anders dan pakweg teksttheater of stand-up comedy, al heeft het natuurlijk ook veel raakvlakken. Het geeft je wel vaardigheden mee die je ook in veel andere situaties kunt gebruiken. Het stimuleert creativiteit, durf, spreekvaardigheid. En vooral: het is gewoon plezant!